

[Hans Rasmussen.]

bøjelige til at lade sig paavirke af Overskrifterne i Aviserne, naar der anvendes store Overskrifter over Artikler, der behandler Nævningeaftgørelser i konkrete Tilfælde ude fra det virkelige Liv.

Jeg vil gerne være med til at overveje, om Misgerninger bør fortolkes paa en lidt anden Maade, end hidtil har været Tilfældet, og uden at stille noget bestemt Krav eller paa dette Tidspunkt at sige noget bestemt om mulige Ændringsforslag vil jeg gerne nævne, at der maaske kunde være Anledning til at overveje, om ikke Stykke A. i Retsplejelovens § 688 kom til at lyde saaledes: „En Sag anses for Misgerning, naar den angaar en Forbrydelse, for hvilken Straffelovens § 78 hjemler Frakendelse af borgerlige Rettigheder.“ Det er muligt, man vil skønne, at det vil være en noget stor Udvidelse, men jeg henstiller Spørgsmaalet til Overvejelse.

Jeg lægger Mærke til, at Justitsministeren samtidig med en Indskrænkning af Institutionens Virkeomraade har foreslaaet en Udvidelse af Nævningernes Kompetence, idet Justitsministeren foreslaar, at Nævningerne i Forbindelse med deres Afgørelse skal kunne besvare Spørgsmaalet om, hvorvidt der foreligger formildende eller skærpende Omstændigheder. Kunde der ikke være Anledning til ogsaa at lade Nævningerne faa Lejlighed til at tale med angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt en sigtet, en tiltalt, bør hensættes i Sikkerhedsforvaring? Jeg tror, det er en Ting, der kunde være Anledning til at se lidt nøjere paa.

I øvrigt skal jeg om Nævningeinstitutionen endnu blot sige, at der, hvor Kritikken har sat kraftigst ind, er overfor Afgørelser, der er faldet paa de bestemte Omraader, hvor Sager har drejet sig om Fødsel i Dølgmaal eller Svangerskabsafbrydelser. Jeg skal ikke her komme ind paa at udtale en personlig Opfattelse, men jeg vil gerne have Lov til at gøre opmærksom paa de faktiske Forhold, som findes i den Verden, vi lever i.

Jeg vil gerne minde ærede Medlemmer om et Afsnit i en Tale, som vor udmærkede og alt for tidligt afdøde Kollega Fru Malting Hauschultz holdt for nogle Aar siden i denne Sal, da hun var inde paa Spørgsmaalet om Straf paa dette Omraade. Her er vi jo paa et Felt, hvor Retssager og Domfældelser praktisk talt altid vil komme til at gaa ud over fattige Kvinder. Der er jo ingen, der tror, at Kvinder fra de velstillede Kredse risikerer at komme

ud for at blive tiltalt for Svangerskabsafbrydelse. Der vil altid i deres Omgivelser være milde Øjne, hjælpende Hænder, økonomiske Ressourcer og paa anden Maade være Hjælp til Stede, saaledes at de bliver i Stand til at fjerne Følgerne af begaaede Fejltrin. Det bliver kun de fattige Kvinder, der bliver Tale om at tiltale og straffe.

Jeg husker ikke bestemt, men det forekommer mig, at vi under en tidligere Behandling af Retsplejeloven havde Udtalelser fremme af afdøde Læge Lou, der nævnte Tal fra dette vigtige Omraade. Hvis jeg ikke husker fejl, finder der aarlig 6 000 Svangerskabsafbrydelser Sted. Vi er her inde paa et Felt, hvor — man kan være glad eller bedrøvet, jeg skal slet ikke komme ind paa den Side af Sagen — Udviklings Lov i høj Grad gør sig gældende; vi er inde paa et Omraade, hvor Opfattelsen svinger, hvor ingen er i Stand til at sige noget afgørende om, hvad Retsopfattelsen blot om et Par Aar vil være, og det er farligt i et Samfund at komme dertil, at man har Paragraffer staaende, der bliver til døde Paragraffer, saaledes som vi har det i den gamle Straffelov. Jeg advarer imod dette og anbefaler, at der anvendes en vis Varsomhed paa dette Omraade.

Til syvende og sidst skal jeg endnu blot om Nævningespørgsmaalet sige, at længe varede det, før vi fik Nævningeinstitutionen indført her i Danmark. Nu har vi haft den i 10—11 Aar, vi har Grund til at være glade derved, men har der været nogen, der for Alvor har turdet tro, at der ikke skulde ske Fejl under Nævningernes Virksomhed? Det er der vel ikke. Men ved Siden deraf: Fik vi Nævningeinstitutionen indført i Danmark, for at den skulde være som en Slags Automat, der uden videre afleverede færdige Resultater, som de juridisk uddannede Dommere kunde sige om: Det er tilfredsstillende, saaledes har vi ventet af jer. Nej, hvis Nævningedestolene blot skulde være en Institution, der skulde gøre sin Gerning til fuld Tilfredshed for Juristerne, saa trængte vi slet ikke til at faa denne Institution indført. Den har virket som et gavnligt Indskud i Retsplejens Udøvelse, og jeg haaber, vi bevarer den, og jeg vil gerne være med til at overveje Spørgsmaalet om en mulig Udvidelse af Nævningeinstitutionens Omraade.

Maa jeg om et andet Afsnit i det nye Lovforslag, nemlig Afsnittet om Sagførervæsenet, sige, at her er et Felt, hvor der pilles ganske eftertrykkeligt ved den Ordning, der nu bestaar. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder, men blot sige bl. a.,